

Jaká to nádhera

Marta Kubišová

Pro jedinou kapku rosy,
tu mezi stébly dvěma.
Pro tu korunu stromu,
svět vždycky budu chválit jen.

Pro odlivy příboje i to cosi,
co ani jméno nemá.
Žasnu a děkuji tomu,
že probudí mě den.

R: Jaká to nádhera,
až závrať mám, ta nádhera,
to snad se zázrak děl,
snad někdy na zem vstoupil archanděl.

Pro okamžik kdy dovede múza,
že tady sólo v duet.
Pro árie tu od Carusa,
dnes a denně léčím své rány.

Zas pro Petrarcovy sonety,
zas pro Goghanův úlet.
I okovy na nohou se proměnily na květy,
a s těmi do všech nepohod jít se dá.

Schraňovat mamon, k čemu a na co,
když je tu a zdarma Don Giovany.
Jdu světu lepšímu v ústretu,
a on mi vše dal co má.

R: Jaká to nádhera...

Pro jednu malou planetu,
co asi tvář má dvojí.
Vždycky budu připravena ke střetu,
mně za to náš svět stojí.

Podívej tam na tu planetu,
je ti snad málo krásná.
Tolika třpytu a my tu,
řekneme noc, nic víc.

Kdo chceš tak se mnou čti z hvězd, aň,
co je tam pro vždy psáno příběhů.
A cesty ty k naději a pravdě,
neznají konců, jsou bez břehů

A ten kdo je otcem téhle říše,
co kraluje těm dávným rampám.
Nevěřím, že svět kdy odepíše,
a tak temně svítí zas lampa.

R: Jaká to nádhera... (2x)